

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/101/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5814010010
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5814010010.9

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Urbanovej a sudkýň JUDr. Evy Kyselovej a JUDr. Dany Wänkeovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 10. decembra 2014 v Žiline, o odvolaní prokurátora a obžalovaného I. I. proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/8/2014 zo dňa 24.6.2014, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora a obžalovaného I. I. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný I. I. uznaný vinným z pokračovacieho zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zák. na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Za tento zločin mu bol podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 roky s tým, že podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný I. I. i prokurátor.

Obžalovaný I. I. písomným podaním, ktoré bolo okresnému súdu doručené dňa 21.7.2014 odvolanie odôvodnil. Prostredníctvom obhajcu k dôkaznej argumentácii súdu, ktorou prvostupňový súd odôvodňoval úpravu skutku i právnu kvalifikáciu jeho konania okrem iného uviedol, že svedkyňa R. M., ktorá ho mala z účasti na skutku usvedčovať bola užívateľkou marihuany. Marihuanu užívala viac ako rok a pol spolu s manželom a keď bol u nich doma na návšteve tak aj s ním. Tiež uviedla, že domček pri mestskom úrade pozná, chodievala tam, ale marihuanu tam nikdy nefajčila sama, ani s ním. Mala problémy v manželstve, ktoré sa začali už v roku 2009 a spoločnú domácnosť opustila na prelome rokov 2012-2013, kedy odišla do azylového domu a potom do V.. Odvtedy sa s ním nestretla. Svedkyňa Y. X. vo vzťahu k nemu uviedla, že sa s ním stretávala, fajčili spolu trávu, bolo to 2-3 roky dozadu, a to väčšinou na dome pri mestskom úrade. Mala s ním bližší vzťah v rokoch 2008-2009, pričom potvrdila, že v čase, keď sa začala s ním priateliť bola závislá na pervitíne, ktorej závislosti sa zbavila vďaka nemu. Tiež uviedla, že sa s ním začala stýkať koncom roka 2010 nepravidelne a náhodne a v roku 2012 sa prestali definitívne stretávať, kedy vznikol medzi nimi konflikt. Vzhľadom na výpovede týchto dvoch svedkýň sa nestotožňuje so skutkovou vetou obžaloby, pokiaľ mu kladie za vinu, že v presne nezistenej dobe roku 2012 až do 10.5.2013 mal prechovávať marihuanu a túto odovzdávať ďalším dvom osobám, a to R. M. a Y. X.. Ako vyplýva z výpovede svedkýň, v tomto rozhodnom období sa spolu nestretávali a ani neužívali spolu marihuanu. Namietal výrok na strane 4 rozsudku, v ktorom je uvedené, že počas domovej prehliadky v O. na ul. V. XXX/XX. bola nájdená sušená rastlinná zmes o hmotnosti 0,22 g obsahujúca 19 mg čistého THC, pretože táto hmotnosť nezodpovedá ani jednej jednorázovej obvyklej dávke tak, ako to konštatuje prvostupňový súd. Má za to, že takýto výrok nezakladá jeho trestnoprávnu zodpovednosť a mal byť z výroku rozsudku vypustený. Ďalej argumentoval tým, že z výpovede svedka Ing. L. I. vyplynulo, že dom, kde bola vykonaná domová prehliadka patrí jeho dcére.

Predmetný dom mu umožnil užívať a má vedomosť, že dom navštevujú okrem neho aj iné osoby. Dokonca i on sám tam ubytoval nejakú klientku, keď nemal miesto v penzióne, ktorého je vlastníkom. Výpoveď tohto svedka potvrdila i svedkyňa MUDr. F. V., ktorá uviedla, že je majiteľkou uvedeného rodinného domu. Svedok L. V. potvrdil, že pozná rodinný dom a vie, kde sa nachádza. Do tohto domu chodil s ním, ale aj s inými osobami. Poprel, že by sa v dome mala nachádzať marihuana, resp. iné drogy. Pokiaľ sa týka telefonických hovorov, svedok potvrdil a logicky vysvetlil, že nešlo o komunikáciu vo vzťahu k drogám. Zo skutočnosti, že na akváriu v rodinnom dome bola zaistená daktyloskopická stopa, ktorá mu nepatrí, logicky vyplýva záver, že s touto nádobou ani neprišiel do styku a ani s ňou nemanipuloval. Z týchto dôkazov bolo potvrdené, že predmetnú domovú nehnuteľnosť navštevovali viaceré osoby a že prístup do nej bol neobmedzený. Potom nie je možné vyvodiť trestnoprávnu zodpovednosť voči nemu len na základe skutočností, že o tento dom sa mal starať. Okrem toho poukázal aj na to, že domová prehliadka rodinného domu bola vykonaná v rozpore s ustanovením § 99 Tr. por. a takto zabezpečený dôkaz nemôže byť procesne spôsobilým dôkazom použitým v jeho neprospech. Vo vzťahu k prehliadke osobného motorového vozidla zn. Volvo, ktoré je vo vlastníctve firmy Indrux, s.r.o. a v ktorom bola zaistená rastlinná sušina zodpovedajúca štyrom obvykle jednorázovým dávkam argumentoval tým, že motorové vozidlo nevyužíval výlučne sám a samotný nález nemôže postačiť na jeho trestnoprávnu zodpovednosť. S poukazom na uvedené nenaplnil znaky žalovaného trestného činu po objektívnej ani subjektívnej stránke. Zastáva názor, že nebolo jednoznačne a bez pochyb preukázané, že by marihuanu mal zabezpečiť a držať v uvedenom rodinnom dome a jediný sporný nález je v motorovom vozidle, pričom v danom prípade išlo iba o štyri jednorázové obvyklé dávky. Okrem uvedeného, ani po oboznámení sa s obsahom hovorov nebolo preukázané, že by sa mal dopustiť skutku tak, ako je tento vymedzený v rozsudku, pretože on sám, ako aj svedkovia logickým spôsobom vysvetlili obsah hovorov a z ich výpovedí jednoznačne vyplýva, že komunikácia neprebiehala v súvislosti so psychotropnými látkami. Tvrdenie súdu o významnosti dôkazov je podľa názoru odvolateľa nepresvedčivé, pretože bez ďalších preukázaných skutočností nemožno ustáliť záver tak, ako to urobil súd v napadnutom rozsudku. Namietal aj uložený trest vo výmere 4 roky nepodmienečne s poukazom na ustanovenie § 34 a nasl. Tr. zák. Prvostupňový súd v odôvodnení rozsudku pri výške trestu poukázal iba na tú skutočnosť, že konzumoval psychotropné látky po dlhšiu dobu a tieto údaje mal zabezpečovať aj pre iné osoby, a to M. a X.. Táto jediná skutková argumentácia súdu pri uložení nepodmienečného trestu neobstojí. Konštatácia súdu, že mal konzumovať psychotropné látky po dlhšiu dobu nevyplýva zo žiadneho relevantného dôkazu. Samotná konzumácia psychotropných látok nezakladá trestnoprávnu zodpovednosť. V tomto smere považoval rozsudok okresného súdu pre jeho nejasnosť, nezrozumiteľnosť a nepreskúmateľnosť za nezákonný. V závere uviedol, že vykonané dokazovanie nepotvrdilo tvrdenie uvádzané v napadnutom rozsudku, t.j. nebolo preukázané, že by naplnil po subjektívnej a objektívnej stránke skutkovú podstatu žalovaného zločinu a nemožno sa stotožniť a akceptovať všeobecnú argumentáciu súdu bez vyhodnotenia jednotlivých dôkazov tak, ako to má na mysli ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu vo vzťahu k nemu zrušil a jeho oslobodil spod obžaloby podľa ustanovenia § 285 písm. c) Tr. por.

Prokurátor podal odvolanie v neprospech obžalovaného I. I. a to pokiaľ ide o výrok o vine a treste a tiež aj pre absenciu výroku o ochrannom opatrení. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že podľa neho v rámci konania pred súdom bolo preukázané, že u obžalovaného I. I. je na mieste kvalifikácia skutku tak, ako bola ustálená v obžalobe, a to ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zák., s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Tr. zák. Zo spáchania skutku je okrem iného usvedčovaný výpoveďami svedkýň R. M., Y. X., výsledkami domových prehliadok a v neposlednom rade obsahom záznamov telekomunikačnej prevádzky. Obžalovaný I. I. mal byť uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu a mal mu byť uložený primeraný trest odňatia slobody spolu s ochranným dohľadom. Ďalej uviedol, že aj pri prípadnom zachovaní kvalifikácie konania obžalovaného tak, ako ju ustálil prvostupňový súd vo svojom rozsudku, uložený trest pri dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby vzhľadom na charakter, spôsob a spoločenskú nebezpečnosť konania obžalovaného, je veľmi mierny a je namieste uložiť mu prísnejší trest. Vzhľadom na všetky tieto skutočnosti prokurátor navrhol, aby odvolací súd v napadnutej časti predmetný rozsudok zrušil a sám vydal spravodlivé rozhodnutie o vine a treste obžalovaného I. I..

Na verejne zasadnutie pred odvolacím súdom sa obžalovaný I. I. neustanovil. Svoju neúčasť ospravedlnil. Žiadal a súhlasil s tým, aby sa verejne zasadnutie dňa 10.12.2014 vykonalo v jeho neprítomnosti. Prostredníctvom obhajcu trval na dôvodoch písomne podaného odvolania a žiadal, aby

bol spod obžaloby oslobodený. Odvolanie prokurátora navrhol ako nedôvodné zamietnuť. Prokurátor žiadal v súlade s písomnými dôvodmi odvolania obžalovaného uznať vinným aj z odseku 2 § 172 Tr. zák., uložiť mu trest na spodnej hranici tohto zákonného ustanovenia so zaradením na výkon trestu do ústavu s maximálnym stupňom stráženia a tiež, aby mu bol uložený ochranný dohľad. Odvolanie obžalovaného navrhol postupom podľa § 319 Tr. por. zamietnuť.

Krajský súd na podklade odvolania podaného obžalovaným i prokurátorom po zistení, že v predloženej veci niet zákonného dôvodu na postup podľa § 316 Tr. por., preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Pri preskúmaní prihliadal i na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale sú takej povahy, že by mohli byť dôvodom na podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Následne zistil, že odvolania boli podané v zákonom stanovenej lehote, oprávnenými subjektmi, avšak sú nedôvodné.

Krajský súd po preskúmaní predloženej veci zistil, že konajúci súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v § 2 Tr. por., najmä zásadu zákonného trestného procesu podľa § 2 ods. 7 Tr. por., zásadu práva na obhajobu podľa § 2 ods. 9 Tr. por., zásadu náležitého zistenia skutkového stavu podľa § 2 ods. 10 Tr. por. a tiež zásadu kontradiktórnosti konania podľa § 2 ods. 14 Tr. por. Dokazovanie vykonal v rozsahu v akom mal a mohol a vykonané dôkazy v zmysle zásady voľného hodnotenia dôkazov podľa § 2 ods. 12 Tr. por. správne vyhodnotil. Prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia veľmi podrobne popísal skutkové zistenia, ktoré boli podkladom pre uznanie viny u obžalovaného a odvolací súd v tomto prípade poukazuje na správne, vyčerpávajúce a logicky podložené dôvody, na ktorých okresný súd založil svoje rozhodnutie. V odôvodnení rozhodnutia presvedčivo, jasne a zrozumiteľne uviedol, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri ich hodnotení. Pri odôvodnení rozhodnutia postupoval v súlade s ustanovením § 168 Tr. por. Pokiaľ ide o konanie obžalovaného a o právnu kvalifikáciu konania obžalovaného, uvedené upravil prvostupňový súd oproti obžalobe tak, aby zodpovedala vykonanému dokazovaniu. Zmenu právnej kvalifikácie v prospech obžalovaného kvalifikovane odôvodnil na strane 42 svojho rozsudku. Závery prezentované konajúcim súdom, ktoré ho viedli k zmene právnej kvalifikácie konania obžalovaného si odvolací súd v celom rozsahu osvojil a na tieto bez ďalšieho poukazuje.

Pokiaľ prokurátor podal odvolanie v neprospech obžalovaného a domáhal sa kvalifikácie skutku tak, ako bola ustálená v obžalobe, a to ako obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. d) Tr. zák., krajský súd sa s odvolaním prokurátora nestotožnil. Treba uviesť, že prokurátor v odvolaní neuviedol žiadne také skutočnosti, resp. dôkazy, ktoré by spochybnili záver súdu prvého stupňa o právnom posúdení konania obžalovaného a ktoré by mali za následok jeho zmenu. Tieto odvolacie argumenty považoval krajský súd za nepresvedčivé a nemajúce vplyv na právny záver, ktorý okresný súd z dôkaznej situácie vyvodil. V tejto časti považoval krajský súd odvolanie prokurátora za nedôvodné.

Odvolacie námietky obžalovaného I. I. sú v podstate totožné s jeho obhajobnými tvrdeniami pred okresným súdom. Účasť na konaní popísanom vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku poprel. Poukázal na výpoveď svedkýň Y. X. i R. M., ktoré ho podľa jeho názoru z účasti na skutku vyvíňujú. Rovnako svedkovia Ing. L. I., MUDr. F. V. i svedok L. V. potvrdili jeho obhajobu. Najmä svedok L. V. potvrdil, že pri uskutočňovaných telefonických hovoroch nešlo o komunikáciu vo vzťahu k drogám. Tvrdil, že domová prehliadka rodinného domu bola vykonaná v rozpore s ustanovením § 99 Tr. por. Daktyloskopická stopa zaistená na akváriu v rodinnom dome mu nepatrí. S touto nádobou neprišiel do styku a ani s ňou nemanipuloval. Potom nemôže byť proti nemu vyvodená trestnoprávna zodpovednosť za nález marihuany pri prehliadke tohto domu. Obžalovaný v odvolaní rovnako namietal i nález zakázaných látok pri prehliadke osobného motorového vozidla zn. Volvo. Tvrdil, že vozidlo nevyužíval výlučne sám, a preto plastové vrecúška s rastlinnou sušinou mohli patriť i inému. V závere namietal hodnotenie dôkazov zo strany prvostupňového súdu i záver o jeho vine.

V súvislosti s odvolacími námietkami a výhradami obžalovaného I. I. prezentovanými v jeho odvolaní, pokiaľ ide o jeho účasť na skutku popísanom vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku, krajský súd uvádza, že skutočnosť, že odvolateľ sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa, nemôže sama osebe viesť odvolací súd k záveru o nedôvodnosti a nesprávnosti rozhodnutia okresného súdu. Treba uviesť, že odvolateľ v písomných dôvodoch odvolania v podstate predkladá

vlastné hodnotenie dôkazov a vlastné predstavy záverov, ktoré by mali vyplynúť z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom. Tiež treba odvolateľovi pripomenúť a poučiť ho, že odvolací súd nemá povinnosť odpovedať a reagovať na každú námietku, resp. jeho výhradu, ale iba na také, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov napadnutého prvostupňového rozhodnutia. Tiež treba uviesť, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa. Pri existencii kvalifikovaného rozhodnutia súdu prvého stupňa a jeho presvedčivého odôvodnenia, odvolaciemu súdu neostáva nič iné, len v podrobnostiach poukázať na správne a odborne podložené dôvody, na ktorých súd prvého stupňa založil svoje odsudzujúce rozhodnutie.

Len pre úplnosť treba uviesť, že odvolací súd nemá žiadne pochybnosti o vine obžalovaného. Sila usvedčujúcich dôkazov, na ktoré poukázal prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia, najmä na strane 40 je tak presvedčivá, že nepripúšťa žiadne pochybnosti o účasti obžalovaného na skutku uvedenom vo výrokovvej časti napadnutého rozhodnutia. S poukazom na uvedené krajský súd sa v tejto časti s odvolacími argumentmi obžalovaného nestotožnil a považoval ich za nedôvodné a účelové.

Výrok o treste odvolaním napadol obžalovaný i prokurátor. Obžalovaný tvrdil, že uložený trest vo výmere 4 roky nepodmienečne je v rozpore s ustanovením § 34 a nasl. Tr. zák. Podľa odvolateľa nedostatočné odôvodnenie trestu má za následok nejasnosť, nezrozumiteľnosť a nepreskúmateľnosť rozhodnutia. Naproti tomu prokurátor žiadal pre obžalovaného uložiť prísnejší trest, a to vzhľadom na charakter, spôsob a spoločenskú nebezpečnosť konania obžalovaného.

V súvislosti s výrokom o treste krajský súd považuje za potrebné pripomenúť, že spolu s obžalovaným I. I. boli stíhané aj ďalšie osoby a to R. M., U. I., F. M., U. M. a U. B.. Odsúdení R. M., U. I. a F. M. boli stíhaní väzobne. Vec bola pred odvolacím súdom vedená pod sp.zn. 2To/76/2014. Obžalovaný I. I. sa opakovane ospravedlnil z neúčasti na verejnom zasadnutí a s prihladením na zásadu, že vo väzobných veciach treba konať prednostne a urýchlene podľa § 2 ods. 6 Tr. por., krajský súd ho dňa 22.10.2014 zo spoločného konania postupom podľa § 21 ods. 1 Tr. por. vylúčil.

Vo všeobecnosti platí, že trest musí byť nielen zákonný, ale musí sa javiť i ako spravodlivý. Trestný zákon vychádza zo zásady, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a ich páchatelmi. Podstata aplikácie noriem trestného práva spočíva predovšetkým v tom, aby sa trestné činy buď vôbec nepáchali alebo páchali v čo najmenšej miere. Ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých občanov robí tak z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Okrem toho trest má pôsobiť výchovne a to nielen na páchatel'a, ale aj na ostatných. Generálna prevencia sa má uskutočňovať prostredníctvom individuálnej prevencie. Ak sa teda páchatel'ovi zabráni v ďalšej trestnej činnosti, dáva sa tým najavo aj ostatným, ktoré správanie je nežiadúce a proti čomu je namierený Trestný zákon. Takýmto spôsobom možno ovplyvňovať pozitívnu hodnotovú orientáciu občanov v spoločnosti. Z hľadiska týchto úvah odvolacieho súdu možno potom dospieť k záveru, že účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. tvorí jednotu, lebo sa musí vzájomne dopĺňať. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje chráneným záujmom spoločnosti štátu a občanom pred útokmi páchatel'ov trestných činov.

Podľa § 34 ods. 2, 3, 4 Tr. zák. páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosti.

S poukazom na uvedené krajský súd považoval výrok o treste v napadnutom rozsudku za správny a zodpovedajúci zákonu. Odvolací súd argumenty prokurátora a tiež obžalovaného prednesené v odvolaní

neakceptoval, pretože trest odňatia slobody vo výmere 4 roky bez podmieneného odkladu jeho výkonu považuje, a to aj s hľadiska generálnej prevencie trestu za dostatočný, pre odradenie od páchania trestnej činnosti iných a tiež za dostatočný na prevýchovu obžalovaného.

Základná trestná sadzba pri právnej kvalifikácii podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. je v rozpätí od 3 rokov až do 10 rokov. Súd prvého stupňa postupoval správne, keď doterajšiu netrestanosť obžalovaného hodnotil ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák. Následne za použitia ustanovenia § 38 ods. 3 Tr. zák., keď nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť a mal možnosť uložiť obžalovanému trest odňatia slobody v upravenej trestnej sadzbe od 3 rokov do 7 rokov a 8 mesiacov, uložil mu trest pri spodnej hranici trestnej sadzby vo výmere 4 rokov.

S poukazom na závažnosť konania, ktorého sa obžalovaný I. I. dopustil, najmä, keď týmto porušil záujem spoločnosti na ochrane ľudského života a zdravia pred škodlivými účinkami omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzov, a to nielen svojho, ale i iných, s poukazom na rozsah trestnej činnosti iný druh trestu a výmery u neho neprichádzal ani do úvahy. Trest odňatia slobody vo výmere 4 roky je trestom nielen zákonným, ale javí sa i spravodlivým voči osobám, ktoré boli s obžalovaným trestne stíhané a ktoré sú právoplatne odsúdené. Krajský súd opakovane uvádza, že takto uložený trest prakticky na dolnej hranici trestnej sadzby, bude spĺňať účel tak z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie.

So zreteľom na vyššie uvedené krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.